

گزارش کمیسیون زنان سازمان از:

چهاردهمین کنفرانس

بنیاد پژوهش های

زنان ایران

چهاردهمین کنفرانس سالیانه بنیاد پژوهش های زنان ایران از ۲۷ ژوئن تا ۲۹ یوئن ۲۰۰۳ (۶ تا ۸ تیر ۱۳۸۲) در لندن برگزار شد. موضوع کنفرانس «جهانی شدن و تاثیر آن در وضعیت زنان در جامعه» بود که از زوایای مختلف مورد بررسی قرار گرفت. کنفرانس، برنامه کار خود را روز جمعه ۲۷ ژوئن با خوشامدگویی کمیته برگزارکننده شروع کرد. در اولین روز، سخنرانی ها به زبان انگلیسی صورت گرفت. از جمله خانم «سیلویا وابی» استاد جامعه شناسی دانشگاه «لیدز» انگلستان، راجع به «جنسیت و جهانی شدن» صحبت کرد. سخنران دیگر به زبان انگلیسی، خانم «اوتابرا» بود که تیترا سخن رانی اش «جهانی شدن، جنسیت و امپریالیسم پسا مدرن» بود. میزگرد زنان خاورمیانه (افغانستان، عراق و فلسطین) با سرتیتر «زنان و جنگ» از جمله برنامه های بعدازظهر روز اول بود که در آن راجع به جنگ و تاثیر آن بر زندگی زنان این کشورها گفتگو گردید. در برنامه عصر جمعه، مراسم انتخاب زن برگزیده سال انجام شد. در مراسم امسال خانم «مهرانگیز کار»، حقوق دان ایرانی که هم اکنون مقیم آمریکا است به عنوان زن برگزیده انتخاب شد و لوح سپاس کنفرانس به ایشان اختصاص یافت. خانم «کار» به علت بیماری نتوانست در کنفرانس حضور یابد. این انتخاب مورد اعتراض عده ای از شرکت کنندگان قرار گرفت.

برنامه هنری شب با نواختن چنگ خانم «تاراجاف» آغاز گردید و سپس خانم «ویدا کاشی زاده» ترانه های زیبایی را اجرا نمود. خانم «مریم آخوندی» همراه با گروه «کر بانو» از آلمان، با ترانه های محلی شور و شادی را به جمع آوردند. برنامه های هنری و موسیقی با استقبال خوب حاضرین مواجه شد.

برنامه روز شنبه با پیام «بنیاد پژوهش های زنان ایران» توسط خانم «گلناز امین» شروع گردید. او در بخشی از پیام اظهار داشت که جنبش جهانی

ضد گلوبالیزاسیون در حال شکل گرفتن است و زنان بیشتر از پیش در این جنبش حضور یافته اند و هم چنین زنان ایرانی در این جنبش فعالند. ایشان با امید به این که زنان ایرانی در همبستگی با جنبش ضد جهانی شدن سرمایه بتوانند مناسبات و روابط جهانی شدن را به نفع خودشان تغییر دهند، پیام خود را به پایان رساند.

خانم «شهرزاد مجاب»، اولین سخنران روز شنبه بود. ایشان استاد آموزش بزرگسالان و مطالعات زنان در دانشگاه «تورنتو» ی کانادا و رئیس انستیتوی مطالعات این دانشگاه می باشند. سخنرانی وی درباره «جنگ، فقر و خشونت سرمایه داری جهانی علیه زنان» بود. در بخشی از سخنرانی اظهار داشت: جهانی شدن موضوع تازه ای نیست و این مفهوم با پیدایش سرمایه داری آغاز گردیده است. مارکسیست ها با جهانی شدن مخالف نیستند اما در پروسه این جهانی شدن، سقوط سرمایه داری را جستجو می کنند و کشورهای سرمایه داری دنبال ثبات سیاسی و امنیت اقتصادی برای کسب سود هر چه بیشتر هستند... ما آرزوی جهانی دیگر را داریم. جهانی بدون استثمار، بدون مردسالاری، بدون خشونت و فقر. آن چه ما می خواهیم عدالت، صلح و برابری است.

دومین سخنران صبح روز شنبه خانم «فهیمه فرسایی» بود. ایشان در ایران و آلمان تحصیل نموده و با چندین نشریه و رادیو در آلمان همکاری دارد. موضوع سخنرانی او، «زمینه اقتصادی تاثیر روند جهانی شدن بر موقعیت زنان» بود. او گفت که مهم ترین وسیله گسترش افسارگسیخته سرمایه داری، جهانی کردن و خصوصی سازی سرمایه داری است که به سیاست «گ.آل.پ» معروف است. ایشان در پایان سخنرانی اش عنوان داشت که همان طور که روند جهانی شدن سرمایه داری پیش می رود، روند اعتراض هم جهانی می گردد.

سخنران دیگر روز شنبه خانم «نیلوفر پورزند» از کانادا بود. او تحصیلات خود را در ایران و انگلستان انجام داده و از سال ۱۹۸۲ با «یونیسف» همکاری می کند. موضوع سخنرانی او «زنان افغان و جامعه بین المللی» بود. وی از شرایط زندگی زنان افغانی تحت رژیم های مختلف، از اصلاحات از بالا و تحمیل شده توسط دولت های کمونیستی تا رژیم های قرون وسطایی مجاهدین و طالبان صحبت کرد. او هم چنین از وضعیت زنان مهاجر افغانی در ایران و نیز مشکلات زنان ایرانی که با مردان افغانی ازدواج

کرده اند در سخن رانی اش توضیحاتی را به سمع شرکت کنندگان رساند.

سخن ران بعدی خانم «نیره توکلی» از ایران بود. او دکترای جامعه شناسی دارد و در حال حاضر استاد دانشگاه پیام نور است. موضوع صحبت های ایشان «زنان و جهانی شدن» بود. او به بررسی پروسه جهانی شدن و تاثیر آن بر زنان جنوب شرقی پرداخت. هم چنین وی اشاره ای داشت به این که در رسانه های گروهی ایران به موضوع جهانی شدن کمتر پرداخته می شود و اطلاعات کمی نسبت به آن وجود دارد و در فضای نبود اطلاعات، به موضوع جهانی شدن به دیده مثبت نگریسته می شود. او هم چنین اشاره داشت که جهانی شدن سرمایه پامدهای منفی برای زنان دارد از جمله بیکارسازی زنان کارگر و تجارت جنسی از جمله عواقب این روند می باشد.

آخرین سخنران روز شنبه خانم «سپیده خسروجاه»، کارشناس و محقق امور برنامه ریزی انرژی و ارتباطات بود. ایشان تحصیلات خود را در فرانسه و آمریکا انجام داده است. سخنرانی او درباره «جهانی شدن و رسانه های گروهی» بود. وی تحلیل جامعی از رسانه های گروهی آمریکایی و بویژه هالیوود و اثرات آن بر رسانه های گروهی و هنری دنیا، به دست داد و اظهار داشت که به جز موارد استثنایی، نقش غالب این رسانه ها، شکل دادن به افکار عمومی آمریکا و جهان می باشد و صاحبان این رسانه ها عمدتاً شرکت های چندملیتی محافظه کار مانند «فوکس» و «س.ان.ان» می باشند. جنبش ضد جهانی شدن با ایجاد رادیو ها و سایت های اینترنتی، تلاش می ورزد که اطلاعات صحیح در اختیار افکار عمومی قرار دهند و بر خلاف رسانه های حاکم عمل می کنند که از جمله می توان از رادیو «پاسیفیک» در کالیفرنیا نام برد.

مراسم شعرخوانی سه نسل از شاعران معاصر زن، بخش دیگر برنامه های روز شنبه بود. خانم «ژاله اصفهانی» (انگلستان)، خانم «شاداب وجدی» (انگلستان) و خانم «زیبا کرباسی» شاعر نسل جوان به شعرخوانی پرداختند.

آخرین برنامه این روز، نمایش فیلم «زندان زنان» به کارگردانی خانم «منیژه حکمت» از ایران و نیز نمایش فیلم مستند «سینماگران زن ایرانی» به کارگردانی آقای «حمید خیرالدین» از انگلستان بود.

بقیه در صفحه ۲۲